

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010002
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318010002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Adriány Považanovej, o odvolaní obžalovanej T. C. proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/1/2018 zo dňa 02.08.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/1/2018 zo dňa 02.08.2018 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú T. C., nar. XX.XX.XXXX, o d s u d z u j e podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obž. T. C. pod bodom 1.) obžaloby uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr.zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. j) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v období od 09. 05. 2017 až doposiaľ, si neplnila svoju povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí a to G. C., nar. XX. XX. XXXX, M. C., nar. XX. XX. XXXX a N. C., nar. XX. XX. XXXX, všetci trvalé bytom C., R. L. XXX/XX, ktorá jej bola určená rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 8P/80/2013-50 zo dňa 05. 09. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 10. 2013, na základe ktorého mala prispievať na výživu každého z detí v období do 30. 06. 2017 sumou vo výške 27,13 € mesačne a od 01. 07. 2017 na každé dieťa sumou vo výške 27,32 € mesačne a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na každé z týchto detí výživným vo výške 30 % z takto zmeneného životného minima, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca detí Z. C., trvalé bytom C., R. L. XXX/XX, v dôsledku čoho nezaplatila za obdobie od 09. 05. 2017 až doposiaľ Z. C. na bežnom výživnom na všetky tri deti sumu vo výške 1.173,27 € vyčíslenú do mesiaca júl 2018 vrátanej hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/26/2016-81 zo dňa 21. 03. 2016, právoplatným dňa 09. 04. 2016, za prečin zanedbania povinnej výživy odsúdená a súčasne hoci bola z výkonu trestu odňatia slobody na základe trestného rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/26/2016 za taký čin dňa 04. 02. 2017 prepustená a taktiež hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. IT/26/2017-95 zo dňa 02. 03. 2017, právoplatným dňa 17. 05. 2017 odsúdená za ďalší prečin zanedbania povinnej výživy.

Bola za to odsúdená podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 a pol roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), b), ods. 4 Tr.zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Naproti tomu bola v bode 2.) obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr.por. táto obžalovaná oslobodená spod obžaloby pre skutok, ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

2/ v období od 09.05.2017 až doposiaľ, si neplnila svoju povinnosť prispievať na výživu svojho manžela Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom C., R. L. XXX/XX, ktorá jej bola určená rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4C/450/2015 zo dňa 20.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2016, na základe ktorého mala prispievať na jeho výživu sumou vo výške 30,- € mesačne, ktoré mu mala zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám, v dôsledku čoho nezaplatila za obdobie od 09.05.2017 až doposiaľ, Z. C. na manželskom výživnom sumu vo výške 232,26 € vyčíslenú do mesiaca december 2018 vrátane, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/26/2016 zo dňa 21.03.2016, právoplatným dňa za prečin zanedbania povinnej výživy odsúdená a súčasne hoci bola z výkonu

trestu odňatia slobody na základe trestného rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn.

1T/26/2016 za taký čin dňa 04.02.2017 prepustená a taktiež hoci bola trestným rozkazom

Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/26/2017 zo dňa 02.03.2017, právoplatným dňa odsúdená za ďalší za prečin zanedbania povinnej výživy, ktorý obžaloba

kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c)

Trestného zákona,

so záverom nepreukázania, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná stíhaná.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná v zákonnej lehote písomné odvolanie. Uviedla, že sa odvoláva do odsudzujúcej časti rozsudku proti nepodmienečnému trestu odňatia slobody, pretože 05.09.2018 mala nastúpiť ako brigádnička v Z. a dokáže platiť výživné vo výške najmenej 120,- € mesačne.

Okresný súd jej tiež nepridelil obhajcu, na ktorého mala nárok. Na hlavné pojednávanie nebol predvolaný jej súčasný partner, ktorý by veci ozrejmil. V prípade, ak krajský súd dospeje k rovnakým záverom ako okresný súd, žiada, aby jej bol uložený podmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, voči ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej možno sčasti považovať za dôvodné, najmä čo sa týka výšky uloženého trestu.

Je potrebné uviesť, že odvolanie obžalovanej smerovalo len do trestu a preto aj prieskumná povinnosť krajského súdu bola smerovaná k výroku o treste. Obžalovanej za trestný čin, ktorého sa dopustila, bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 3 roky.

Obžalovaná sa pritom v minulosti dostala opakovane do rozporu so zákonom, sčasti sa na ňu hľadí ako na súdne netrestanú. V posledných dvoch prípadoch, čo je aj znakom skutkovej podstaty, bola odsúdená za rovnakú trestnú činnosť ako je v prejednávanom prípade. V predposlednom prípade bola odsúdená k trestu povinnej práce, pre jej ľahostajný prístup k tomuto trestu a nespoluprácu jej bol trest premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý aj vykonala.

V poslednom prípade bola odsúdená k podmienečnému trestu odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa však dopustila predmetnej trestnej činnosti, preto v zmysle § 49 ods. 2 Tr.zák. v prípade uloženia trestu odňatia slobody tento trest musí byť uložený ako nepodmienečný.

Keďže predchádzajúce odsúdenia boli znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bola odsúdená v zmysle § 38 ods. 3 Tr.zák. na okolnosť, ktorá je znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu, prípadne priťažujúcu okolnosť.

Obžalovanej bolo možné priznať len poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa priznala k trestnej činnosti, túto oľutovala. V prípade, ak prevažujú poľahčujúce okolnosti, ako je tomu aj v danom prípade, znižuje sa horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu medzi vrchnou a spodnou trestnou sadzbou, v tomto prípade tak bolo možné uložiť obžalovanej trest odňatia slobody na 1 rok až 2 roky.

Krajský súd na rozdiel od prvostupňového súdu má za to, že trest odňatia slobody na 1 rok, teda na spodnej hranici zákonom určenej alebo zákonom upravenej trestnej sadzby, je dostatočný na jej prevýchovu. Tak, ako bolo už uvedené, obžalovaná trestnú činnosť spáchala v skúšobnej dobe, preto tento trest odňatia slobody vo výmere 1 roka musel byť uložený ako nepodmienečný. Pre výkon trestu aj krajský súd obžalovanú zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. (okresný súd použil aj ust. § 48 ods. 2 písm.a/, b/ Tr.zák., čo robí výrok zmätočným a toto pochybenie bolo potrebné napraviť) do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci v minulosti už bola vo výkone trestu odňatia slobody, keďže krajský súd má za to, že tento spôsob výkonu trestu zabezpečí jej nápravu lepšie ako výkon trestu v prísnejších podmienkach.

Čo sa týka námietky obžalovanej, že jej nebol ustanovený obhajca, je potrebné uviesť, že v jej prípade nešlo o prípad nutnej obhajoby a obžalovaná nepožiadala o ustanovenie obhajcu.

Vychádzajúce z uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.